

Θερμώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται
Ἀπὸ Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 44

ΕΤΟΣ Ε'.
Ἀριθμὸς φύλλου 59 καὶ 60

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Ἀπ' τὸ γαλανὸ νησί μας φύγαμε στὴ ξενιτειά
μᾶς χωρίζει ἀπ' τὴ πατρίδα τώρα ἡ θάλασσα ἡ πλατειά.

Σὰν πουλιὰ ταξιδευένα γιὰ νὰ βοῦμε ἄλλου δουλειὰ
φυλαχτὸ ἢ εὐχὴ τοῦ γέρον καὶ τῆς μάννας τὰ φίλιά.

Εἴμαστε ἐδῶ στὰ ξένα τύποι ὑποδειγματικοὶ
ὑπερήφανοι νησιῶτες τίμιοι καὶ ἐργατικοί.

Μὲ τὸ Σύνδεσμο ἐνομένοι μὲ σὲ τόπο μακρινό
μᾶς ζηλεύουν καὶ μᾶς φέρονουν γιὰ παράδειγμα τρανό.

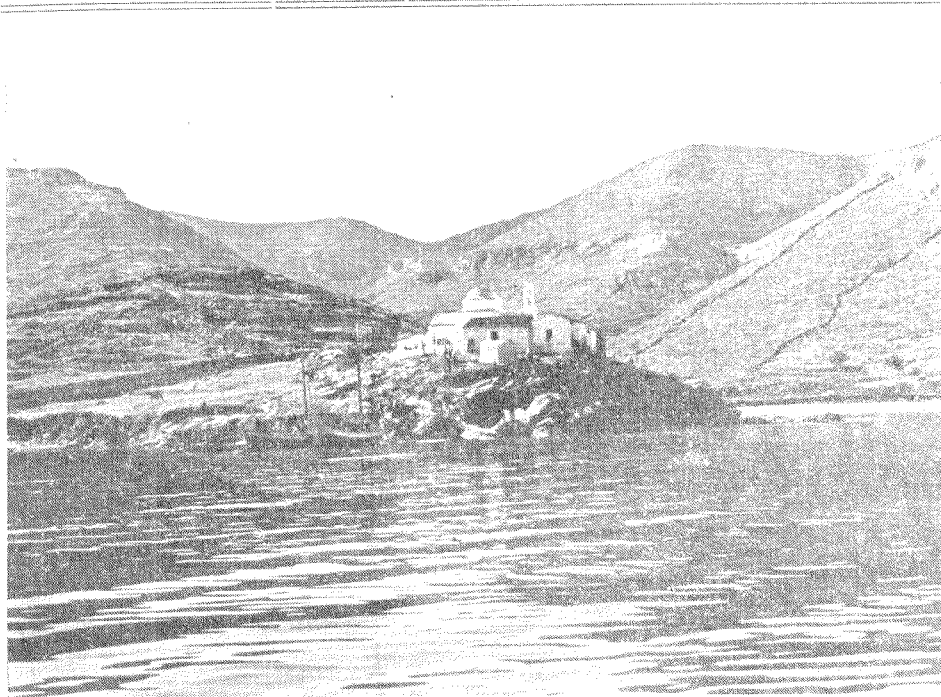
Εἶναι ἡ Παναγιά Καννάλα τοῦ Συνδέσμου ὁδηγὸς
καὶ καθ' ἓνας τῆς γλυκειᾶς μας τῆς Πατρίδος νοσταλγός.

Νὰ μᾶς ζήσει ὁ Σύνδεσμός μας π' ἔχει τάξει γιὰ σχολὴ
πὼς νὰ κάμῃ τὸ χωριό μας ζήλειτὸ καὶ χαροπό.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Πάντα μέσα στὴν καρδιά μας ἔχουμε ὅλοι τὰ Θερμιά μας
τὴ μικρὴ μας τὴ στεργειὰ καὶ γιὰ μὴν μας ἐλπίδα
στὴ γλυκειὰ μας τὴν πατρίδα τὴν καλὴ μας ΠΑΝΑΓΙΑ.

MAN. MAN.

Ἡ γραφικὴ τοποθεσία τῆς Παναγίας τῶν Φλαμπουριῶν ὅπου τὴν 23ην Αὐγούστου (στὰ ἐννήμερα) γίνεται ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα πανηγύρια τοῦ τόπου μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΤΕΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καὶ μέσ' ! τοὺς δράχους θησαυροὺς τὸ πειρασμέ-
(το μάτι βλέπει)
ιὰ ζευγὰ παιὸς σέφερε σ' αὐτὰ ἐδῶ τὰ μέρη ;
σ' αὐτὸ τὸ ἄχαρὸ ξερόνησο γιὰτὶ ἐστῆσες τσαν-
(τῆρι)
μὲ τέτοια τόλμη καὶ χαρὰ σὰ νᾶναι πανηγύρι ;
Αἰῶνες χρόνια πέρασαν στὰ δουλὰτὰ μπουγάζια
μὲ μὴν πιστὴ γιὰ συντροφιά — τὴν μοναξιά—
τὶ ἥσθες ἐδῶ πού ἡ ζωὴ θὰ γίνῃ πῶς μαράζια
μὲ φυτῶσι, ἄξιες μ' ὀριτινὰ ἀπ' τὴν ἀπέναντι
(μεριά ;
Φοῖνε· ἡ ζωὴ ἀνοιμικὰ στὸ ἀπέναντι νησί μας
λὲς καὶ ἐστέρεψε ἡ γῆ δὲν βγάζει λὲς καρπιά
ἡ γεινῆτριά μαράζωμα μᾶς πέρνει τὴν ζωὴ μας
οἱ τῶγλές μας γιγῆσις φέρστρα στὰ παιδιὰ.

Εγὼ ἡ ΕΛΛΑ

Ἦλθα τὴν τύχῃ τῆς ζωῆς τὸν δρόμο νὰ ἀνοίξω
καὶ τίς παλιὰς συνήθειες γιὰ πάντα νὰ ἀφίσω
ἦθα τ' ἀπέναντι νησί (τὴν ΚΥΘΟΝΟ) μὲ κλάδες
(νὰ στολίσω)
καὶ τίς καρδιὰς μας τίς φτωχὲς μ' ἐλπίδες νὰ πο-
(τίσω).
Καὶ σὰν προσνήσουν τὰ διάραχα, οἱ πούντες, τὰ
(δελιδια)
κι' οἱ ρεμοτιὲς γεμίσουν ἀπ' ἀγριεὲς ἐλῆες
ὅσοι τ' ἀλώωσι μᾶς θὰ γίνουν ὁλόλευκοι λη-
(τρίδιο)
ἡ γῆ θὰ δίνει μὲ χαρὰ χορτάτες ἐσθιὰς.
Πιπέραι Σεφεσπούλας μας κοινοῦργιοι Παρθενώνας
γιγῆσις γιὰ τὸ ἱστορικὸ τῆς Κύθου τὸ νησί
Νὰ ἡ ἀρχὴ σ' ἐποχὴ μ' ἐλῆες, ξετάρχεται στὸν
(20ον αἰῶνα)
Βοήθα στίς προσπάθειες Κανάλα μας κι' ἐσύ.

I. MARTINOS

Τελωνειακὸς

Σημ. Συστάξως :

Τὸ πιπέραι καὶ ἡ Σεφεσπούλα εἶναι γεμάτοι ἀγρι-
ἐλῆες.

ΤΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ

Ἀνήμερα τὴν πρωτοχρονιά τὸ πρωτὶ κλιμάκιο
τῆς Διοικήσεως πλαισιωμένα μὲ μέλη τοῦ Συνδέ-
σμου καὶ καλλιφώνες Δεσποινίδουλες θὰ ἐπισκε-
φθοῦν στὰ σπιτία τους ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέ-
σμου νὰ τοὺς εἰποῦν τὸ Θερμώτικο Κάλλαντα
τὰ ὅποια ἔγραφο, οἱ συνεργάται τῆς ἐφημεριδοῦ-
λός μας Δρύωφ καὶ Μάν-Μάν, καὶ νὰ τοὺς εὐχη-
θοῦν τὴν καλὴ χρονιά διδοντάς τοὺς δωρεὰν εἰ-
κόνας ἀπὸ τὸ γραφικὸ νησάκι μας γιὰ ἀνάμνησιν.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον
τοῦ συνδέσμου Δρυοπιδέων
Εὐχεται εἰς τὰ μέλη του
εὐτυχισμένο τὸ Νέον Ἔτος
1955

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού . . . . . Δρχ. 30.—
Διά τα μέλη του Συνδέσμου δωρεάν
Εξωτερικού . . . . . Δολ. 6

Διαχειριστής
Ο Ταμίας του Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: ΣΤΕΦΑΝΟΣ Φ. ΦΙΛΙΠΠΑΣ
Δημοσθένους 33 - Καλλιθέα
(Πρωτ., τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας,
Κατοικία: Μενελάου 9, Ἀθήναι.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

1) Παρακαλούνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα» ὅπως ὁσάκις ἀλλάσσουν διευθύνειν νὰ τὸ γνωρίζουν ἐγκαιρῶς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς 44. Τὸ αὐτὸ παρακαλοῦμεν νὰ πράττουν καὶ οἱ μὴ λαμβάνοντες τὴν ἔφημερίδα.
2) Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες «Μέλη τοῦ Συνδέσμου» καὶ Συνδρομηταὶ ἔφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα», ὅπως ἐμβάζουν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν ἐκ δρχ. τριάκοντα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς 44, Ἀθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἑμμανουὴλ Κοσμά Παπαμακαρίου μετὰ τῆς διδος Αἰκατερίνης Λαζάρου Στίνη.

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀντωνίου Ἑμμ. Γονιδῆ μετὰ τῆς διδος Καλλιόπης Ἀντων. Λαρεντζάκη.

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀντωνίου Μιχ. Ζαμπέτα μετὰ τῆς διδος Καλλιόπης Μιχ. Χίου. Εὐχόμεθα εἰς ἅπαντας νὰ εἶναι καλογερασμένοι καὶ νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

Ἄρραβῶνες:

Ο κ. Ἰωάννης Γ. Μπουρίτης καὶ ἡ δις Εὐαγγελία Γεωργ. Φίλιππα ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ο κ. Ἰωάννης Β. Μαρτίνος καὶ ἡ δις Μαργαρίτα Νικ. Μανώλικα ἤρραδωνίσθησαν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Εἰρήνη συζ. Φραγκ. Χίου ἔτεκε ἄρρεν.

Ἡ κ. Μαρία συζ. Λαζάρου Γονιδῆ ἔτεκε ἄρρεν.

Ἡ κ. Ἀννουσιῶ συζ. Γεωργίου Μαρτίνου ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ κ. Δημητρούλα συζ. Μιχ. Φιλιππαίου ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ κ. Αἰκατερίνη συζ. Περ. Παπαμακαρίου ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ κ. Αἰκατερίνη συζ. Ἰωάν. Γκούμα ἔτεκε ἄρρεν.

Ἡ κ. Καλλιόπη συζ. Δημητρ. Γεώργ. Μπουρίτη ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ κ. Μαρία συζ. Ἑμμαν. Γεωργ. Γονιδῆ ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ κ. Ἀρτεμὶς συζ. Δημ. Γονιδῆ ἔτεκεν ἄρρεν ἐν Ἀθήναις.

Ἡ κ. Ἄννα συζ. Ἀνδρέα Ἑμμ. Μαρτίνου ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ κ. Μαρία συζ. Γεωργ. Κων. Βιτάλη ἔτεκε θῆλυ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη ἐν Ἀθήναις τὸ τέκνον τοῦ Σωτηρίου Δημακοπούλου ὀνομασθὲν Χρήστος.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἑμμαν. Γ. Γονιδῆ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Μαρίας Ἑμμαν. Πορικοῦ ὀνομασθὲν Καλλιόπη.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἰωάννου Μιχ. Φίλιππα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Μαρίας Δ. Γονιδῆ ὀνομασθὲν Φλώρα.

Ἐβαπτίσθη τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ Ἀντωνίου Γαρδερῆ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Εἰρήνης Ν. Γκούμα ὀνομασθὲν Μαργέτα.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Περ. Ἰ. Γκούμα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Σταμ. Μαυράκη ὀνομασθὲν Κωνσταντῖνος.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Εὐαγγ. Ἀντων. Ζαμπέτα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Ἰωάννου Β. Γονιδῆ ὀνομασθὲν Ἑμμανουήλ.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἀντων. Γ. Γονιδῆ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Ἀποστ. Λαρεντζάκη ὀνομασθὲν Φραγκίσκος.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Κωνστ. Παρῶ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Νικ. Ἀληφῆρ ὀνομασθὲν Δημήτριος.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἀνδρέα Ἑμμαν. Μαρτίνου ὑπὸ τοῦ Αἰκ. Ζαμπέτα ὀνομασθὲν Ἑμμανουήλ.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Γεωργ. Κ. Βιτάλη ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Ἑμμαν. Πορικοῦ ὀνομασθὲν Εὐφροσύνη.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Δημητ. Γεωργ. Μπουρίτη ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Μαρίας Ἑμμ. Ζαμπέτα ὀνομασθὲν Ἄννα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Πειραιᾶ ὁ ἐν ἀποστρατεία Ἀξιωματικός τοῦ Β.Ν. Μάνθος Βαφέας καταγόμενος ἐκ Κύθνου, ὅστις παντοιοτρόπως ἐξυπηρετήσε ἐκάστοτε τοὺς ὑπηρετούντας εἰς τὸ Β.Ν. Θερμιώτας.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ἡ Ἄννα συζ. Κωνστ. Λελοῦδα (τὸ γένος Ἰωάν. Τζιωτάκη).

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ἡ Ἐλένη Σοφianoπούλου (τὸ γένος Μιχ. Φίλιππα).

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΡΕΩΣ

Ο συμπολίτης μας Ἱεροδιάκονος Εὐάγγελος Β. Μαρτίνος ἐχειροτονήθη εἰς Ἱερέα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ.κ. Φιλάρτου. Ο Συνδεσμός Δρυσιπιδέων συγχαίρει αὐτὸν ἐκ καρδίας καὶ εὐχεταὶ ὅπως φανῇ ἀντάξιός τοῦ αἰμνήστου πατρὸς του Βαρθολομαίου.

ΔΩΡΕΑΙ

Διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν Παναγίας Κανάλλας: Μιχαὴλ Ν. Λαρεντζάκης δρχ. διακοσίας 200).

Ο Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Πέτρος κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ, λόγῳ πένθους δὲν θὰ ἐορτάσῃ, οὐτε θὰ δεχθῇ ἐπισκεψαίς κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἐορτήν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Αἱ διαφημίσεις προπληρώνονται. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἱ θέλοντες νὰ δημοσιεύωνται αἱ ἀγγελίαι τῶν καὶ αἱ διάφοροι διαφημίσεις κλπ. ὅπως ἐμβάζουν τὸ κείμενον μετὰ τῆς τιμῆς τῆς δημοσίευσας — (3) τρεῖς δραχμας ὁ στίχος κατὰ δημοσίευσιν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλόμενα θέματα δεῖν νὰ φέρωσιν ὑπογραφήν καὶ διευθύνειν ἄλλως δὲν θὰ δημοσιεύωνται. Ἐπίσης νὰ εἶναι γραμμένα ἐπὶ τῆς μίας πλευρᾶς χάρτου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιομηχανὴ τύπου Doidzg 600 στρῶφον ἵπποδυναμείας 12 ἵππων εἰς ἀρίστην κατάστασιν.

Αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὰ Συνεργεῖα Ἀδελφῶν ΒΕΡΡΟΥ, ὁδὸς Σπύρου Πάτση 11, Βοτανικός. Τηλέφωνον 56.332 ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται.

Ο συμπολίτης μας κ. Γεώργ. Θεοδ. Λελοῦδας ἐργάζεται ὡς συνεταῖρος εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημοσθένους 1 ἐστιατόριον (Πλατ. Δεληγιάννη, Κεντρικῆς ἀγορᾶς Πειραιῶς) καὶ ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς ταξιδεύοντας συμπολίτας μας, καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ ἐγκαίρου ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου δύνανται οἱ ταξιδεύοντες ἢ οἱ ἀποστέλλοντες νὰ ἀφήνωσιν τὰς ἀποσκευὰς τῶν εἰς τὸ ὥς ἂν κατάστημά τῶν καὶ νὰ ἀποφύγουν κόπους καὶ ἐξοδα.

Συνιστῶμεν τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ προοδευτικοῦ αὐτοῦ νέου ἐπαγγελματία συμπολίτου μας καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου Δρυσιπιδέων ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις εἰς Παναγίαν Κανάλλαν ἕξ (6) δωμάτων, παραπλευρῶς τοῦ περιπτέρου καὶ ἄνωθεν δωμάτων Κανελλοπούλου.

Μέχρι σήμερον ἐδήλωσαν:

1) Ἐλένη ΤΑΤΣΗ — Αἰκατερίνη ΦΙΛΙΠΠΑ

2) Ἀντώνιος Ἑμμαν. — ΑΙΚΚΙΝΟΓΕΝΗΣ

3) Ἀνώνυμος

Αὐγουστῆς ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

Ὑπολείπονται δύο (2) δωμάτια, Θεὰ καὶ θέ-

σις ἐξαιρετικῇ. Ἐκαστον δωμάτιον θὰ στοιχίσῃ περίπου (10) χιλιάδας δραχμας (νέας). Οἱ βουλόμενοι ἄς σπεύσουν νὰ δηλώσουν ἐγγράφως.

Ο Πρόεδρος

Στέφανος ΦΙΛΙΠΠΑΣ

Ἐνεκρίθη ἡ δημοπρασία τοῦ διὰ τὴν πώλησιν τῶν Κοινοτικῶν οἰκοπέδων τοῦ Μέρους ἐκλήθησαν δὲ οἱ ἀγορασταὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν πωλητηρίων συμβολαίων μετὰ τὴν ὁποίαν θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν σπιτιῶν τὰ ὅποια ὡς δυνατόν νὰ γνωρίζωμεν πρόκειται νὰ χτισθῶν δάσει σχεδίου οὕτως ὥστε νὰ παρουσιάσουν ἓνα ἀρμονικὸν καὶ τουριστικὸν σύνολον.

Καθὼς πληροφορούμεθα ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πρόκειται νὰ ἀρχίσουν τὰ Κοινοτικά ἔργα διὰ τῆς προσωπικῆς τῶν κατοίκων ἐργασίας, τὸ κύριον βάρος τῆς ὁποίας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος πρόκειται νὰ πέσῃ εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἀγροτικῶν δρόμων οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς κακὴν κατάστασιν. Ἀρχὴ θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς Κανάλλας διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ὁποίου θὰ βοηθήσῃ καὶ ὁ Συνδεσμός Δρυσιπιδέων.

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ

Καινούργιος χρόνος ἔφθασε καὶ νέα τύχη ἀρχίζει. καὶ ἡ Παναγία μας τὴν χαρὰ καὶ γιὰ τὰς ἡμετέρας (οἰζὴν).

Μαζὶ μὲ τ' ἅη Βασιλεῖα τὴν ἁγία τὴν ἡμέρα, εὐχῆς πολλὰς ἡμετέρας ἀπὸ τὸ νησί μας πέρα.

Σὰς εὐχεταὶ χρόνια πολλὰ ὅλη ἡ Δρυσιπιδά, ξενιτεμένα ἀδελφία μας ἀπὸ τὴν γλυκεῖα πατρίδα.

Γὸ νέον ἔτος αἴσιον εὐχετα. ὁ Σύλλογός μας, ὅπου φροντίζει πάντοτε γιὰ τὸν πορφό χωριό μας.

Γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας κάθε προσπάθειά μας καὶ ἡ Παναγία Κανάλλα μας νὰ εἶναι βοηθεῖα μας.

Τοῦ χρόνου νὰ ξαναβρῶμε στὸ ὠραῖο σας σπιτάκι, γιὰ δῶρο νὰ σὰς φέρωμε καὶ στρεῦμπο στὸ διστάκι.

MAN - MAN.

Ἀρχιμηνιά καὶ ἀρχιχρονιά εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ καὶ τὸ καινούργιο ἔτος εὐτυχὲς νὰ εἶναι ἐφέτος.

Δεόμεθα στὴν Παναγία ποῦν' στὴν Κανάλλα στὰ Θερμιά καὶ τὸ πενηνταπέντε νὰ εἶναι πλήρες εὐτυχία.

Δρυσιπιδεῖς τῆς ξενιτειᾶς γόμοι μίᾳς λεβεντογενεῖας ποῦ εἶναι τὸ ὄνειρό σας νὰ προκόψῃ τὸ χωριό σας.

Καὶ ἂν ζῆτε εἰς τὴν ξενιτειὰ ὁ νοῦς σας, ἀπὸ τὰ Θερμιά οὔτε στιγμή δὲν φεύγει μέρα νύχτα ταξιδεύει.

Στὴν Πιάτσα καὶ στὰ Βορεῖνά στὸν Γαλατὰ τὸν Ἀη - Μηνᾶ Σπηλιά καὶ Καταφίη Ντούρακα καὶ Κάτω Βρύση.

Ο Συνδεσμός ποδαρικό σὰς κάνει ἐφέτος γιὰ καλὸ νὰ δώσῃ ἡ Παναγία στίς δουλειὰς σας εὐλογία.

Καὶ προκοπὴ νὰ ἔχετε στὸ νέο ἔτος π' ἔρχεται χαρὲς στὸ σπιτικό σας πλούτη στὸ νοικοκυριό σας.

ΔΡΥΩΨ

ΠΟΙΟΙ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΖΩΗΝ;

Ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν

Ἐκεῖνοι ποὺ ἐπιμένουν

Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν φοβοῦνται

Ἐκεῖνοι ποὺ δρῶν πάντοτε

Στέφανος ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Η βάρκα έκοψε το δρόμο της. Τα κουπιά φύγαινε από τα χέρια τους κι' η θάλασσα έφέγγιζε ως κάτω βαθειά, δχνοντας τα σπλάχνα της. Τό θάμα!

Μπροστά τους μιά εικόνα λουσμένη στο φώς τοξίδευε δλόζη. Πήρανε τότε θάρρος κι' άφευ σπουροκοπηθήκανε μιά λέξη είπαιε λοι μαζί.

Η ιστορία ενός θρύλου. Ένα παράξενο φώς μέσα στη νύχτα. Οί φάρδες και ή εικόνα που ταξίδευε.

«Παναγιά μου». Ήτανε ή άγια και θαυματουργή εικόνα τής 'Αρχόντισσας τών Ουρανών που τούς χαρογελούσε, και σαν ν' άκουσαν να τούς λή. Ξεκίνησα από πολύ άλγαρα για νάρθω στο όμορφο νησάκι σας για να γίνω ή προστάτης του.

Κι' από την ώρα εκείνη όλα τα θερμιώτικα χείλη, στην λύπη και στην χαρά ψυθιρίζουνε τ' άγιο όνομά της. «Παναγία μου Κανάλλα».

Καρμιά αίτια δέν είναι ίκανή να κάνη τόν θερμιώτη να ξεχάση τόν δράχο τής Κανάλλας που σηκώνει περήφανα την όμορφη έκκλησή της Παναγίας.

Ο ξενιτεμένος, νοιώθει, γλυκό ψυχικό αγαλίσμα σαν άντικρύζει τόν ιερό Βράχο τής Κανάλλας και πλημμυρίζει δλόκληρος από χαρά όταν πατεί τό χώμα τής ιδιαιτέρας πατρίδος του κι' άντικρύζει γνώριμες φυσιογνωμίες και τοποθεσίες.

Τούτα τα συναισθήματα τόν φέρνανε κοντύτερα στα πατροπαράδοτα και τού ξυπνούνε παλιν θύμησης και δέν αφήνουνε να θαλάση τό μυαλό του από τόν κόρο τής ρουτίνας τής ξενητειάς.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

Ξεκίνησε ή Βαρκούλα απ' τό μικρό νησί φεύγει ή θερμιωτοπούλα ή αγάπη μου ή χρυσή Με μάτια δακρυσμένα τής είπε: στο καλό, σιγά κυλά ή Βαρκούλα στο κύμα τ' άπαλό. Γύρω την άγκαλιάζει ή θάλασσα ή πλατειά, μ' αφήνει τώρα μόνο κοί πάει στη ξενητειά. Κόρη μη σε πλανέψουν οί τόποι που περνάς, και τό μικρό νησί μας πατέ μη τό ξεχνάς. Θυμήσου μιά βρυσούλα με τα πολλά σκαλιά π' αλλάζουμε τα βράδια τούς δρκους με φιλιά. Τίς ρεματιές θυμήσου και τίς δουσιπλαγιές τούς μύλους τα έξωκλήσια και τίς άκρογιαλιές. Θερμιωτοπούλα πάλι γύρισε στο νησί και θά σε κάω ταίρι αγάπη μου χρυσή

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μέσ' του γιολού τήν άκρη μοιάζει ο άφρός του δάκρυ τό κύμα σαν ξεσπά, μαζί του πικραμένη, χρώμα σε περιμένει, καρδιά που σ' αγαπά.

MAN. MAN.

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

Κύβνος τίς χάρες του γιολού σκορπας τίς μαγικές σου, άκρογιαλιές είναι κι' άλλου, μά όχι σαν τίς δικές σου.

Στολίζουνε τα βράχια σου ο σκρίνος τό θυμάρι, και όνειρο είν' τα βράδια σου με τό χρυσό φεγγάρι.

Βαρκούλες με τό σιγαλό τό άγεράκι πρύμα, που τής φιλεί τό γάλο τής θάλασσας σου κύμα. Μεσ' του γιολού τή σιγαλιά τό κυματάκι άφίνει, στής άμμουδιάς τήν άγκαλιά, χίλια φιλιά και σβύνει.

Νάμουν πουλάκι τίς βροδυές ν' άρχόμουν στίς πλαγιές σου να χαίρομαι τίς άμμουδιές και τίς άκρογιαλιές σου.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μέσα απ' τό κύμα τό γλυκυτό μοιάζει ταμπλό μαγευτικό με τα νησάκια τ' άλλα, αγαπημένο μας νησί π' έχεις κορώνα σου χρυσή τή Παναγιά ΚΑΝΑΛΛΑ.

MAN — MAN

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1955

ΘΑ ΣΑΣ ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΘΕΡΜΙΑ

Γιάνγκον ΔΑΛΕΖΙΟΥ

Καθ' όλη μερέτες στο μπαστούνι τής πλώρης με τό φλο μου ξανοιγόμεστε στο πέλαγο. Τό μυρωμένο άγέρι του μου δροσίζει τό μέτωπο ξαιμίζοντας τα μαλλιά μου σκορπώντας τίς έγνοιες, έγνοιες πουνε γιομάτο τό κουρασμένο μου κεφάλι.

Η ψυχή μου άνασταίνεται. Τό κορμί μου όλο άνατριχιάζει, και λούζεται στο κρουσταλένιο χάνδεμα του αδιακόπου μπάτη.

Διάφανο τό βαθυγάλαζο γυαλί τής θάλασσας άφήνει τα μάτια μου να βλέπουνε ως κάτω τό μυστήριο του σκοταδερύ βυθού.

Γλάροι, τα απόκοσμα άσπρα πουλιά, ζυγιάζονται ανάμεσα στού άπείρου τα ύψη και βουτούνε όρμητικά για ν' άγκαλιάσουνε μες τίς τεντωμένες φτερουγίες τους τα ζαφυρένια κύματα, ή για να λικνιστούνε καμαρωτά πάνω στα νερά του σμαραγδένιου πελάγου... Και όλο πλέουμε... Και όλο ξανοιγόμεστε και του ζεφύρου τό δροσάτο άγέρι χυδευει ήδονικά όλο μου τό είναι, ξεπλένοντας τό νού μου τα σπλάχνα μου... τα μάτια μου σμύγουνε τίς βλεφαρίδες μου που κλείνουνε μέσα τους φώς, φώς που με καταυγαζει, φώς άπλετο απ' του ήλιου τό αέρινο άσμη....

Βρίσκομαι ανάμεσα στο μεγάλο θάμα του Θεού ένα ζωντανό μόριο, τής άπέραντης πλάσεώς του....

Μά Θεέ μου... πόση εύγνωμοσύνη πρέπει να σου χρωστούμε, για όλα τούτα τα άνειπώτα πούκαμες για μάς και... τόσο άνάξιοι είμαστε, που ξεμακρύνουμε τόσο μά τόσο πολύ από τούτον τόν παράδεισον που για μάς έφτιαξες... Πάνε τρείς ώρες τώρα που ξεφαντώνει ή ψυχή μου μέσα σε τούτο τό πανηγύρι... Με τό κεφάλι γεμμένο πίσω στο σιγματόσκοπιο του πληρηνού άλμπουρου σιγοτραγουδούμε με τό φίλο μου, όλο τό ρεπερτόριο τής όπερας και τής όπερέτας... τόν οίστρο μας, τόν έκοψε ένα κοπάδι γλάροι, και μουροπούλια, πούχουν μαζευτεί πάνω απ' ένα κομμάτι άνατοραγμένης θάλασσας που ξεπετάγονται από μέσα της, άσημώχρυσά δελφίνια πούχουν στήσει με τα θαλασσοπούλια άτέλειωτο παιχνίδι, και που στο αντίκρυσμα του καρδιού μας ξεπαλινδρούνται κατά πάνω μας, για να μάς καταδοδώσουν ως μισό μίλλι κάνοντάς μας επείδειξεις και μύριες δυό τσιριτσάντσουλες από πρίμα κι' από πλώρη και καυχισάρικα μακροβούτια κάτω απ' τήν καρίνα και δεξιά και ζερβά γυρεύοντας λές... χειροκροτήματα, για τήν τόση τους τέχνη και άφοβία....

Αγνάντα μας ξεκαθαρίζουμε τώρα, μέσα από σταχτί τούλι τήν όμορφούλα κόρη, του χιλιόιστηρμένου Αιγαίου τήν Κύθνο....

Τό μπαστούνι του καρδιού μας δείχνει κατ' άπάνου στο λιμάνι του Μέρικα... Δύο ώρες περύνει κι' ο «Γλάρος» γλυστρά άθρόυδα σαν τόν Κύβνο, μες τήν καλόδεκτη άγκαλιά του, και άφινει στα ζερβιά του τ' άσπροντημένο φανάρι, που στέκει κορδαριστό πάνω στο βράχο που στρυφουγυρίζει μαζί με τα βουνά στον άξονα θαρρείς του νησιού... Η άγκυρα πέφτει και ξαφνιάζει τα κοιμισμένα νερά ή καδίνα, τραβά απ' τό ρουθούνι τό καρδί που τό κάνει να σταθ ή ύπάκουα στον τόπο. Μιά βάρκα πλευρίζει, στη σκάλα. Τέσσεροι πέντε νομάτοι όλοι κι' όλοι ξεπαρκάρουμε... ως να φτάσουμε στο μάλο ο «Γλάρος» έχε κι' όλα ξεμακρύνει χωρίς μιλιά, ο άθυμωμένος μες τό καπνό του... Τα βουνά ρίχνουνε πάνω μας τόν ίσκιο τους κι' οί κορφές τους, κρέμονται άνάποδα μες τό βαθύ γιολό... τρείς πέν-

ΑΠΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

ΤΟ ΦΙΔΙ ΤΗΣ ΑΠΙΣΤΙΑΣ

Πάνω από τούς επιβλητικούς βράχους του 'Ολύμπου, καμαρωτά ύψωνόταν ένας αέτος προς τό φωτεινό γαλάζιο τ' ουρανού.

Ο αέτος άχόρτογα άνέβαινε....

Και καθώς άνέβαινε, για μιά στιγμή σταμάτησε, χαμήλωσε τα φτερά του και χωρίς νάχη καμμιά δύναμη να συγκρατήσει τή πτώση του έπεφτε.

Μετά από λίγα δευτερόλεπτα τόν είδαμε να τσακίζεται πάνω στους άσχημρότοπους του βουνού.

Τί είχε συμβή; Ένα φιδάκι ήταν κρυμμένο κάτω απ' τα φτερά του και όταν ο αέτος εύρίσκετο στους αϊθέρος έχυσε τό δηλητήριό του....

Κουνίσαμε λυπητερά τό κεφάλι μας και συνεχίσαμε τή πορεία μας σκεφτικοί....

Πόσο εύτυχησμένη είναι ή ψυχή όταν πετάη στα ύψη τής ήθικης και τής άγνότητος, όταν όδηγή τα δήματά της προς τόν Θεό.

Μά από τη στιγμή που θά χύση στη ψυχή τό δηλητήριο τό φίδι τής άπιστίας, χάνει τίς δυνάμεις της και μοιάζει με τόν αέτο που τσακίστηκε πάνω στους βράχους.

Κόσμος χωρίς ήλιο, νύχτα χωρίς άστρα, σώμα χωρίς ζωή, όδοιπόρος χωρίς σκοπό, αέτος χωρίς φτερά. Να τί είναι ή ψυχή χωρίς Θεό, χωρίς πίστι.

τε άσβεστωδωμένες σκόρπιες, καλύδες, καμμιά κλιματαργία που ίσκιώνει τ' αϋλίδι τους, δυό σπιτία δυό καφενομάγαζα κάνουνε τόν κυκλωτερό κόλπον του Μέρικα να μοιάζει με ξεδοντισμένη μασέλλα... Στα δεξιά και ξέμακρα ο 'Αϊ Κιντύης... Σιωπηλός στη μοιάζει του ύψους τό μικρό του καμπαναγιό στο: ουρανό σαν δάχτυλο που λεί... «Έν όνόματι Κυρίου»... Βαθειά στον κόλπο μιά συστάδα καλαμιάς άλιγαριές και φυλλάδες πλουτισμένες απ' τόν Τριανταφυλένιο τους άνθό λίγες ουκιές κι' άμπελάκια και κλίματα που σκαρφαλώνουνε πάνω στους πέτρινους φράχτες. Πηγάδκια που μέσ' απ' τή ξερολιθιά τους αδρεφρίζονται στο δέφανο νερό τους, δροσερά πολυτρίχια... Μοσχάτα βασιλικά στα ριζά του κάθε φράχτη σε μεβούε με τή μοσχοβολιά τους λές κι' άναπνέει λιθάρι μέσα στη θεία έτούτη λιτανεία του δειλινού....

Με κατόνυξη χώω τα μουσούδια μου στίς φούτες τίς αλληλασιές, και μούρχειται λιγοθυμία... Βουλώ τόν πνεκέ μες τό ξέρηχο πηγάδι και πίνοντας απ' τό εύλογημένο του άγίασμα, ένα καιούργιο βάπτισμα ξεπλέει τα σωθικά μου, κι' όλο μου τό είναι... Κύριε άσε με να ζήσω για να προσκυνώ τό άτιστόρητο έτούτο θάμα Σου... Οί άγαγιώτες έχουνε φορώσει τίς άποσκευές μας πάνω στα σβέλα λιγνοπόδαρ μουλάργια τους, κι' είμαστ' έτοιμοι να δροσκαλίσουμε τρεχά βουζύ, γκρεμά και λογαγαδιές... Είμαστε κι' όλο φροσμένοι στα ψηλά του νησιού άφίοντας πίσω μας τό πλατύ λειβάδι, και τό γεφύρι τ' αϊ Λουκά... άνάμεσα απ' τήν προύτζινη βουνάρο του προφήτη 'Ηλ'α βλέπουμε άκόμα κάτω βαθειά τό λιμάνι του Μέρικα... Ήταν ή τελευταία βωριά π' αφήσαμε στην πλανεύτρα τήν θάλυσσα π' απ' τό πρωί πλέαμε και κυλιώμαστε πάνω στα μεταξωγάλαζα κύματά της....

(Συνέχεια εις τό προσεχές)

Λ. ΦΙΛΙΠΠΑΙΟΣ

Ίατρος Παθολόγος

Αχαρνών 148 τηλ. — 81491

Κλινικής τηλ. — 77111

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

"Ένα εύκολο φάρμακο

Πόσην ευχαρίστησιν αισθάνεται κανείς όταν γελά! Την δυστυχίαν του, την λύπην και κάθε πράγμα που τον στενοχωρεί, την στιγμήν εκείνην την έχει ξεχάσει!

Με το γέλιο προκαλούνται εξάψεις ψυχικά, αι όποια φέρνουν καποιαν αίφνιδίαν έντασιν εις τὰ νευρα, διά μέσου του συμπαθητικού νευρικού συστήματος. Καί η έντασις αυτή δίδει νέαν ζωήν εις τὰς φυσιολογικάς λειτουργίας του ανθρώπου. Με το γέλιο, με την ευθυμίαν, επιταχύνονται η κυκλοφορία καί η αναπνοή. Όλα τα αιμοφόρα αγγεία εύρισκονται εις θαυμασίαν κατάστασιν καί οι ιδρωτοποιοί αδένες κινούνται πιδ καλά· αι δηλητηριώδεις ουσίαι φεύγουν γρηγορώτερον καί η χώνευσις γίνεται χωρίς εμπόδια· το σπικώτι αφαιρεί το σάκχαρον της τροφής εις πολύ πιδ μεγάλας ποσότητας· τὰ λευκα αιμοσφαίρια γίνονται περισσότερα καί τὰ μικρόδια εξαφανίζονται ταχέως· τὰ κύτταρα πολλαπλασιάζονται καί μεγαλώνουν περισσότερο, καί οι ένδοκρινες αδένες δίδουν εις το αίμα μεγαλυτέρας ποσότητας από τὰ σπουδαία προϊόντα των, τὰς ορμόνας, αι όποια ανήκουν εις τὰς καλύτερας καί σπουδαιότερας κινητηρίους δυνάμεις του ανθρώπου.

Ο σπουδαίος Άγγλος Ιατρός Ουίλλιαμ Κρουκ είπε κάποτε εις την Βασιλικήν Άκαδημίαν του Λονδίνου: «Όποιόδηποτε καί αν είναι η ώφέλεια των φαρμάκων του καιρού μας, έν τούτοις η ένέργεια των είναι περιωρισμένη· εκείνο που ήμπορεί να διεγείρη κανείς εις τον άρρωστον είναι η δύναμις της αυτόθεραπείας, ή, ακόμη καλλίτερον, η θέλησις ότι πρέπει να ζήση».

Με το γέλιο ξυπνούν όλας μας αι δυνάμεις. Καί ο άρρωστος διά να γελάση δέν πρέπει να περιμένη να μεσολαδήση τίποτε εξωτερικώς, αλλά πρέπει να συνηθισή μόνας του να γελά. Το γέλιο πόσα πολλά δέ σημαίνει! Μ' αυτό εξυπνά το πνεύμα, παύει η όργη, περνά ο θυμός, προκαλεί την καλήν διάθεσιν που γεννά δύναμιν ή όποια πάλιν τονώνει καί ανακουφίζει όλας τὰς λειτουργίας μας. Είναι μία λάμψις που έρχεται αποτόμως εις τον μαυρόν ουρανόν του βίου μας. Η μελέτη καί η πείρα μάς φανερώνουν ότι με το αυθόρμητο γέλιο εξωτερικεύομεν μίαν ευχάριστον σκέψιν μας, ή όποια τείνει να μεταβληθί εις πράξιν. Το γέλιο καί το χαμόγελο είναι το δείγμα οικοδομικών δυνάμεων, αι όποια αρχίζουν να ενεργούν εις ήμάς.

Εις τούς διανοητικούς εργαζομένους ανθρώπους η ευθυμία καί η καλή διάθεσις δίδει μεγαλυτέρας χαράς καί καλλιτέρας ελπίδας. Αφαιρεί τὰς πολλὰς φροντίδας, τὰς κακὰς σκέψεις, τὰ έλεινά όνειρα του μίσους καί της εκδικήσεως. Ο νους γίνεται καθαρώτερος, το πνεύμα ζωηρώτερον. Ο άνθρωπος που αισθάνεται που είναι γεμάτος από χαράν, ενεργεί με κάποιον σκοπόν. Η καλή του διάθεσις τον κάμνει ευτυχισμένον καί μεταδίδεται καί εις τούς άλλους.

Ένας Γερμανός Ιατρός αναφέρει την ιστορίαν κάποιας κυρίας, ή όποια φορτωμένη με πολλὰς σκέψεις καί φροντίδας, με απελπίαν, λύπην, δυσπεψίαν, άπνιαν καί με πολλὰς άλλας οικογενειακάς στενοχωρίας, ή θέλησε να απομακρύνη την θλίψιν που έκαμε την ζωήν της έλεεινήν, καί να εφαρμόση εις αυτήν τον κανόνα του γελίου· τρεις τουλάχιστον φορές την ήμέραν, είτε έδιδετο ή εύκαιρία, είτε όχι. Καί η κυρία ήρχισε να γελά πράγματι με μεγάλην όρεξιν με την παραμικράν άφορμήν. Εκλείπει μέσα εις το δωμάτιόν της διά να συνηθισή τον έαυτόν της εις την ευθυμίαν. Καί έπειτα από όλίγον χρονικόν διάστημα απέκτησε πάλιν την πρώτην ευθυμίαν καί κατά συνέπειαν έπανήλθεν εις την υγείαν της.

Πρέπει λοιπόν να γελάμε καί να συνηθισωμεν καί τὰ παιδιά μας από την μικράν των ηλικίαν. Με το γέλιο νοιώθει κανείς την ευτυχίαν καί έχει την υγείαν. Να είμεθα σίσι· δεξοί καί να βαδίζωμεν με θάρρος, χωρίς να λαμβάνωμεν ύπ' όψιν μας τον άνησυχον καί τον γεμάτον από σκοτεινά εμπόδια καιρόν, τον όποιον οι περισσότεροι περνούμεν.

Η ευθυμία καί η καλή διάθεσις έρχεται εις κάθε άνθρωπον. "Αν καί εις τούς περισ-

σότερους είναι φυσικόν χάρισμα, έν τούτοις ήμπορεί να εκδηλωθί με την υπομονητικήν προσπάθειαν μίας καλής θελήσεως. Δέν υπάρχει καλλίτερον καί ωραιότερον πράγμα από του να βλέπη κανείς ένα άνθρωπον να καλλιεργή ο ίδιος την χαράν καί την ευτυχίαν του μέσα εις τον θόρυβον καί εις την ανεμοζάλην των μηχανών της ζωής.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΣΠΟΡΑΣ

Η σπορά των πρώιμων σπαρτών του σίτου καί της κριθής γίνεται εις το ησάκι μας, καθώς καί εις τὰ περισσότερα μέρη της Ελλάδος, τον Οκτώβριον. Διά τουτο ο λαός μας έδωσεν εις τον μήνα αυτόν την όνομασίαν «Σπαρτός».

Ο λαός μας θεωρεί ότι το σιτάρι, το σταφύλι καί η έληα είναι εύλογημένα από τον Χριστόν. Διότι από το σιτάρι, όταν άλεσθί καί γίνει αλεύρι, γίνεται η προσφορά που δίδει στον παπά τον "Άγιον Άρτον διά να κόμη την λειτουργίαν.

Από το σταφύλι γίνεται το κρασί, το αίμα του Χριστού, που κοινωνεί ο κόσμος. Τέλος από την έληα γίνεται το λάδι, το "Άγιον Μύρον, με το όποιον μυρώνονται τὰ παιδιά κατά την βάπτισίν των.

Το σύνθημα της αρχής της σποράς δίδουν τὰ πρωτοβρόχια. Μετά την πρώτην, την δευτέραν ή την τρίτην, το πολύ, βροχήν, οι γεωργοί αρχίζουν να έτοιμάζονται να «κάνουν γερούσι».

Το πρώτον που έχει να κάμη ο γεωργός όταν αρχίζουν τὰ πρωτοβρόχια είναι να «πιάσιν» τον σπόρον από το «άμπάρι». Η έκφρασις «πιάνω τον σπόρον» προήλθεν εκ του ότι, κατά παλαιότεραν εποχήν, τὰ άμπάρια είχαν εις το κάτω μέρος των μίαν θυρίδα. Ο γεωργός έτοποθέτει τον σάκκον του κάτω από την θυρίδα την όποιαν ήνοιγε καί ο σπόρος έπιπτε μέσα εις τον σάκκον. Έτσι ο γεωργός τον «έπιανε».

Από την ήμέραν κατά την όποιαν ο γεωργός θα «πιάσιν» τον σπόρον η νοικοκυρά του σπιτιού δέν δανείζει τίποτε εις τούς γείτονας, ούτε αλάτι, ούτε αλεύρι, ούτε φωτιά, ούτε καί κανένα άλλο αντικείμενον, διά να μην «φύγη το γούρι» της σποράς από το σπίτι.

Την ήμέραν κατά την όποιαν θα αρχίση η σπορά, οι γεωργοί φεύγουν πολύ ένωρίς από τὰ σπίτια των διά να αποφύγουν το τυχόν κακό συναπάντημα πηγαίνοντας προς το χωράφι.

Όταν φθάση ο γεωργός εις το χωράφι του, ζεύει τὰ βώδια του καί πριν αρχίση να σπείρη παίρνει από τον σάκκον του ένα ρόδι που του έχει βάλει η νοικοκυρά μαζί με τον σπόρον καί το σπάζει επάνω εις το ύνι του άλετριού.

Κατόπιν αναμινγνύει μερικά σπειριά του ροδιού με όλίγους κόκκους σπόρου εις το δισάκι καί το πετάει μακριά λέγοντας. «Όρα καλή μας καί καλὰ μπερκέτια».

Δ. Π.

ΘΕΡΜΙΩΤΕΣ

ΕΦΟΔΙΑΣΘΗΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Π ρ ο ς

Τὰ μέλη της Διοικήσεως
του Συνδέσμου Δρυοπίδων—Κύθνου
Πειραιώς 44

ΑΘΗΝΑΣ

Άγαπητοί μου συμπατριώται,

Τώρα που έφτιασα το καινούργιο σπίτι μου καί επανεύρε την στέγην καί την ήσυχian της ή οικογένειά μου, ήρέμησα ψυχικώς καί σπεύδω να έκφράσω προς όλους, τὰς θερμότητας ευχαριστίας έμού, της συζύγου μου καί των παιδιών μου διά την σοδαράν οικονομικήν ενίσχυσιν σας, άνευ της όποιας δέν ήτο δυνατόν να έκανα καινούργιο εκ θεμελίων σπίτι σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα.

Επίσης θεωρώ καθήκον μου να ευχαριστήσω όλους τούς καλούς συμπατριώτας τούς έν Βόλω καί αλλαχού διαμένοντας οίτινες έσπευσαν να με βοηθήσουν εις την δύσκολον αυτήν περίοδον της ζωής μου. Αμέσως μόλις έπληροφρήθησαν την συμφοράν μου, ήτοι την κατάρευσιν του σπιτιού μου εκ του σεισμού της 30ής Άπριλίου έ. έτους.

Με ειλικρινείς πατριωτικούς άσπασμούς

ΙΩΑΝΝΗΣ Φ. ΓΟΝΙΔΑΚΗΣ

Έν Βόλω τη 22 Οκτωβρίου 1954

Ο ΚΑΠΑΣΟΣ

Κατά τὰς ήμέρας των Χριστουγέννων εισήρχοντο οι Καλικαντζαράοι από τον Κάπασο, διεσκορπίζοντο στο χωριό, προαναγγέλανε τούς Μάγους καί τὰ δώρα με ντόρο καί έφευγαν πάλι από τον κάπασο του σπιτιού μετά την αρχιμηνιά.

Ο κάπασος όμως ήτο καί ένα μέσον να κατασπεύωμε τὰς κινήσεις του σπιτιού, όπως συνέβη καί με τον υποφαινόμενον.

Όπως όλη η παρέα της άμπάρτζας, είχα καί εγώ το ψωμί μου που έψωμάνα (ερωτοτροπούσα) εύρισκόμηνος στα ιδανικά σύννεφα της έρωτικής φαντασίας, επάνω στο άπέναντι δωμα καί τουτο γιατί φαίνεται ότι το ψωμί μου δέν είχε ιδέαν από το έρωτοπληκτικόν μου μερόκι του ψωμόματος.

Ένα δρόμυ λοιπόν που είχαν προσκληθί από το περι ου ο λόγος ψωμί μου, άλλοι αντίζηλοι φίλοι, στο σπίτι της για παραμύθια, εγώ ζηλοτύπως φέρων την αδιαφορίαν της διά την μη επίσημον πρόσκλησιν, άνέβηκα στα κεραμύδια καί παρηκολούθησα την σκηνην κάθε κινήσεως της κουβέντας που ένιγεν στο σπίτι του ψωμιού μου,

γιατί ήτανε για μένα τηλεοπτικόν τηλεφώνον ο κάπασος.

Καί θυμήθηκα το σχετικό χωρικό τραγούδι: «Όταν ξανίξης τον καπνό π' ο κάπασός μου (βγάζει είν' της καρδιάς μου ή φωτιά που στα σωθικά μου βράζει».

Ο ΦΙΛΙΟΤΣΟΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΚΥΘΝΟΥ ΚΑΙ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Κατά τὰς κοινοτικές εκλογάς της 21ης Νοεμβρίου 1954 εξέλέγησαν κοινοτικοί Σύμβουλοι 1) της Κωμοπόλεως ΚΥΘΝΟΥ.

- 1) Μαργαρίτης Ευάγγελος του Κωνσταντίνου
- 2) Γελες Γεώργιος του Κωνσταντίνου
- 3) Βιτάλης Μπατής του Άλεξάδρου
- 4) Νικητός Ιωάννης του Παναγιώτου
- 5) Κοζαδίνος Κωνστ. του Άντωνίου
- 6) Βλαστάρης Άντώνιος του Δημητρίου
- 7) Κοκκιασμένος Ιωάννης του Γεωργίου

2) της Κωμοπόλεως ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ:

- 1) Μαρτίνος Στέφανος του Νικολάου
- 2) Παπαγεωργίου Παναγιώτης του Δημητρίου
- 3) Αρεντζάκης Γεώργιος του Πατεστή
- 4) Φίλιππας Δημήτριος του Γεωργίου
- 5) Γονιδάκης Γεώργιος του Άγγελου
- 6) Φίλιππας Μιχαήλ του Ιωάννου
- 7) Μαρτίνος Ιωάννης του Ευαγγέλου

Τους ευχόμεθα καλήν προκοπήν καί φιλότιμον εργασίαν διά το καλόν της Νήσου μας.

Η ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ

Δέν ξέρω ποιά κακία μοίρα έρριξε τον Μάστορ - Γιώργη το Ρολογά στο χωριό, σε ένα μέρος που ρολόγια ως ύλικόν της πελατείας του δέν υπήρχον εκτός από ένα μεγάλο της Φραντζέσκας του Γιακουμή, του Γιατρού Φίλιππα καί καναδυό της τσάπης που είχε ο γιατρός ο Γαϊτάνης ο Πρωτονωτάριος, ο παπα-Μακάριος καί ο παπα-Νικολάκης.

Μεταξύ της ευγενούς πελατείας συγκατελέγεται καί Μπαρμπα - Γιώργης ο κεφαλούκας, ο όποιος είχε ένα ξυπνητήρι του παλαιού καιρού καί σταματημένο τον παλαιο καιρό. Το πήγε λοιπόν στο μάστορη καί μετά περέλευσιν μηνών έπισκευής το πήρε έν λειτουργία αλλά κατά κακία τύχη καί των δύο Γιώργηδων έσταμάτησε με το ρολοί, αλλά έτέθη πάλιν εις κίνησιν ο μπάρμπα - Γιώργης από το νεροφάρμα στο ώρολογιοποιείον.

(Συνέχεια εις το προσεχές).